

NYE NAZISTISKE MAKTVEGREP.
Løven om nasjonal arbeidsinnsats.

Ved et "norsk-tysk" møte i Klingenberg kino mandag kveld forkyndte Vidkun Quisling den nye lov om "nasjonal arbeidsinnsats" som et kjernepunkt i Nasjonal Samlings program. I følge norsk nazistisk hold er loven utgått ved norsk initiativ. Denne påstanden ser så meget mer mistenkelig som tilsvarende lover er innført i de fleste okkuperte land i Europa. I Holland forklarer således den tyske statholder Seiss Inquart at Tyskland står oppe i den totale krig, og at man derfor også må samle Europas totale arbeidskraft. I Tsjekkoslovakia har man foretatt lignende mobiliseringer av arbeidskraften som i Tyskland. I Londonradicen har statsråd Prokop Maxa oppfordret tsjekkerne til i størst mulig utstrekning å motsette seg disse tiltak.

Som en motsetning til Quislings svada om "nasjonal selvoppholdelse" hitsetter vi følgende nøkterne melding fra Svenska Dagbladet for 18. februar:

"Fra Oslo meddeles at den økonomiske avdeling av Rikskommissariatet som står under ledelse av SS-leder og senator Carlo Otte har mottatt instruksjoner fra Berlin om utvidet mobilisering av den norske arbeidskraften.

Mobiliseringen skal i prinsippet følge de retningslinjer som er utarbeidet i Tyskland og i de andre okkuperte land. Forberedende konferanser har allerede funnet sted med Wehrwirtschaftsstab ved Generalleutnant Winzer og Organization Todt under ledelse av Generalarbeitsführer Bohmann.

Man regner med at norske representanter for næringslivet og arbeidsformidlingskontorene allerede i neste uke vil bli innkalt for å få informasjon om det nye tyske arbeidsprogrammet. På grunn av Norges utsatte strategiske stilling og tyskernes ønske om ikke ytterligere unødige å tålspisse de indre motsetninger, regner man imidlertid at tyskerne foreløpig ikke vil søke å gjennomføre den nye arbeidsmobiliseringen med trusel om standrett og dødsstraff, som de allerede har gjort i andre okkuperte land.

Kommentarer til arbeidsmobiliseringen av Toralf Øksnevad, 24/2.43.

Jeg satt og hørte på det som foregikk i Klingenberg kino mandag kveld, som jeg for noen dager siden lyttet til møtet i Sportspalast i Berlin. Det var to helt parallelle forestillinger. Goebbels hadde innkalt en forsamling som han anså for meget representativ for det tyske folk, blant dem som ble nevnt var Kirsten Heiberg og andre mer eller mindre kjente aktører. Goebbels rettet 10 spørsmål til sine tilhørere, og de svarte spontant. Men verden er mindre interessert i svarene enn i spørsmålene. Disse inneholdt to alternativer: faneflukt eller en siste desperat anstrengelse. Tyskland har ikke direkte slått inn på selvoppgivelsesens vei, vi vet det, men veien går inn i desperasjonen. Hitler har ført det tyske folk i fordervelsen, og nå vil han trekke flest mulig med seg i undergangen.

Sendingen fra møtet i Klingenberg begynte med at det ble spilt tyske marsjer. Så kom en tysk hælmann og annonserte at det var "die deutsche Sendung in Norwegen". Han ga ordet til herr "Vogelsang", og Fuglesang ga det videre til Quisling, eller "der Hassableiter" som tyskerne kaller ham. Etter Terbovens tale spiltes så Deutschland über alles, Horst Wessel-sangen og tilslutt Ja, vi elsker. Det var tydelig å høre at det var mest tyskere i salen. "Der Hassableiter" ble hilst med spredte heil- og selmens Terbovens tale stadig ble avbrutt av stormende bifall.

Quisling talte om bolsjevismen og Terboven talte om bolsjevismen. Den første ga krav på en viss sakkunnskap om emnet. Den annen slo fast at en eneste mann, der Führer Adolf Hitler, hadde sett denne fare før alle andre. Med livlige farver utmalte Terboven "Det asiatiske menneske", hvilket i hans munn betyr russerne og ikke for eks. japanerne. Mot faren fra øst måtte alle reise seg, alle germaner og tilhengere av "de urgermanske begreper om menneskerettigheter og sivilisasjon".

Quisling har nå utstedt en lov som skal tvinge det norske folk til å kusse sine "beskyttere" til unnsetning i deres ytterste nød. Alle skal arbeide for Tyskland, og en særlig oppgave er bestemt til det norske folk i det store germanske folkefelleskapet. Norge skal få lavere levestandard enn den folket selv har vist at det kan arbeide seg opp til. Terboven har fra første stund satt opp dette mål for Norges innlemmelse i forbundet: Norge skal arbeide for Tyskland. Dette er målet, og Terboven overlater til forrederne å finne midlene. Arbeidsmobiliseringen gjelder arbeidslivet, men formålet er å hjelpe Tyskland til å avverge undergangen i Russland. Bak forrederne står Tyskland og hele det tyske folks autoritet.

På randen av avgrunnen spiller det tyske folk et meget høyt spill. Det søker å gi det utseende av at russerne i sin kamp i det mest kritiske avsnitt av sin historie hele det europeiske kontinent imot seg.

Norge har aldri hatt, og har ikke i dag, noe utestående med Sovjetsanveldet. Russlands vennlige holdning overfor Norge har bl. a. gitt seg til kjenne ved at den russiske sendemann hos den norske regjering er gitt rang av ambassadør. Det samme er tilfelle

den norske sendemann i Russland. Våre sjømenn setter livet inn ombord på vår store flåte for å holde de alliertes tilførselsveier til Russland åpne. Vi vet at Sovjet-samveldet vil tre fram for Norges gjenreisning som et selvstendig folk ved siden av Russland og de allierte. Og Sovjetsamveldet har tiltrådt de høytidelige allierte erklæringer om fredsmålene, som i første rekke garanterer vårt lands integritet.

Hitler håper at "bolsjevikspøkelse" skal så splid mellom de allierte og bringe noen av dem over på hans side. Men her forregner han seg. Selv vasallstatene søker å redde seg ut av krigen med Russland jo før jo heller. Hitler kan forhale sitt nederlag, men desto større blir hans historiske forbrytelser.

Blant de brev jeg har fått fra ukjente landsmenn er det ikke noe som virker mere gripende enn et jeg har mottatt fra en norsk arbeider som er knyttet til et verksted som arbeider for tyskerne. Jeg forstår hans fortvilelse, og at mange er i hans stilling.

Og nå står alle voksne menn og kvinner i Norge på terskelen til nye menneskelige tragedier. Hvert dagsverk ydet fienden betyr en utsettelse av befrielsen. Nordmenn i Norge må best vite hvordan hver enkelt kan og bør forholde seg i en gitt situasjon. Ingen nordmann vil kreve det umulige, men han vil sondre mellom dem som tenker og handler som ansvarsbevisste nordmenn og dem som letter arbeidet for fienden og faller de beste av våre i ryggen. Ett er sikkert: det er det ytterste middel tyskerne og forrederne har grepet til, og det er frykten for nederlaget som har drevet dem til det.

Hvordan skal vi forholde oss til mobiliseringen?

Den norske hjemmefront må selv bestemme hvordan den vil forholde seg til arbeidsmobiliseringen. Den norske regjering har tidligere bare gitt en retningslinje for hvordan vi skal forholde oss til okkupasjonsmaktens overgrep: la dere ikke provosere! Dette gjelder også når okkupasjonsmaktens oppdrag blir gjennomført av dens norske drabanter. Vi gjentar at Norge er i krig med Tyskland. Regjeringen Quisling er innsatt av okkupasjonsmakten med mandat fra denne, og regjeringens maktområde er derfor ikke større enn okkupasjonsmaktens. Okkupantens makt er begrenset i Haagerkonvensjonen, hvis artikkel 43 lyder:

Når den lovmessige makt faktisk er gått over til okkupanten, skal denne ta enhver forholdsregel, som beror på ham, for såvidt mulig å gjenopprette og sikre den offentlige orden og det offentlige liv; okkupanten skal herunder respektere de lover, som gjelder i landet, medmindre der foreligger absolutte hindringer derfor.

Regjeringen Quislings lover og forordninger er med andre ord uforenlige med folkerettens klare ord, såfremt de går ut over det maktområde som er bestemt i art.43. Når det gjelder den lov om nasjonal arbeidsinnsats som okkupasjonsmakten gjennom regjeringen Quisling har forordnet i Norge kommer selvfølgelig Haager-konvensjonens art.43 også til anvendelse, men også art.52, som lyder:

Ytelser in natura og tjenester kan kun fordres av kommuner og innvånere når det er til okkupasjonshærens behov. De skal stå i forhold til landets hjelpekilder og skal ikke være av den natur at de innebærer forpliktelser for befolkningen til å ta del i krigsoperasjoner mot fedrelandet. - Ytelsene og tjenestene kan kun fordres med bemyndigelse av den som kommanderer på vedkommende besatte sted." - Ytelser in natura skal såvidt mulig betales kontant; hvis dette ikke kan gjøres, skal de bekreftes ved kvitteringer; og de skyldige summer betales snarest mulig.

De retningslinjer det norske folk bør følge når det gjelder arbeidsmobiliseringen er angitt i folkerettens ord. Parolen til oss alle blir at alle tjenester som er av den natur at de innebærer forpliktelse for befolkningen til å ta del i krigsoperasjoner mot fedrelandet skal nektes, likesom tjenesten utenfor landets grenser skal nektes, med henvisning til Haag-konvensjonens klare bestemmelser, som er underskrevet av Tyskland. Når det gjelder annet arbeid, gjelder det at vi handler som ansvarsbevisste nordmenn.

Svenske kommentarer: Quislings forordning er blitt kritisert i den svenske presse. Svenska Dagbladet skriver torsdag at det er sikkert at det norske folk vil sette seg imot forordningen. Erfaringen viser at tvangsarbeid er kostbart og dårlig, skriver avisen, og dette vil bli erfart når resultatene en gang skal offentliggjøres.

De viktigste nyhetene torsdag kl. 18.30: Fra Nordafrika meldes at de britiske og amerikanske styrker forsetter å drive fienden tilbake i nærheten av Kasserine i Midt-tunis. De fiendtlige kolonner blir stadig angrepet fra luften ettersom de trekker seg tilbake. Russiske styrker fortsetter fremrykkingen vest for Kursk og Khar'kov på en bred front. Det pågår bitre kamper i Donetsbassenget der kraftige tyske motangrep er slått tilbake. Ved Taranog har den røde arme skutt en kile i de tyske stillinger, og står nå 80 km fra Mariupol. Ubatbasen i Wilhelmshafen ble kraftig bombet nattetil torsdag. Ingen fly gikk tapt. - Den britiske krigsminister uttalte i Storbritannia idag at de kanadiske soldater i Storbritannia skal ikke behøve å vente lenge før de kommer i kamp med fiende. I Burma har allierte landgangsstyrker gjort et vellykket tokt mot fiendtlige stillinger ved Kyobon, omlag 94 km SØ for Akvab.